

Összetartó magyarok

2012 április 27. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

Olvasom a román Országos Diszkriminációs Tanács felmérését, és arra gondolok, hogy ezek a csudálatos statisztikák az égvilágon mindent megmutatnak. Mert vegyük például azt a bájos kitételt, miszerint a megkérdezett románok a magyarok hibái között a következ?ket sorolják fel: intolerancia (30 százalék), er?szakosság (14 százalék) fukarság (12 százalék).

Amib?l viszont – ha az állításokat visszaszármaztatjuk az adatközl?kre – kiderül, hogy ?k éppen ezek kivédésében jeleskednek. Vagyis a románok toleráns, szelíd és b?kez? népek, társnemzet a javából.

Hát, Gyergyótölgyesen mást hallottam róluk, de miután kizárólag intoleráns, er?szakos és fukar, vagyis magyar emberekkel érintkeztem, már magam sem tudom, mit higgyek.

Ha emlékezetünkbe idézzük a régi megfigyelést, miszerint statisztikákkal a világon mindent, majd annak az ellenkez?jét is pillanatok alatt bebizonyíthatjuk, nem kéne sokat vacakolni a bukaresti kutatással.
És mégis, akad ott egy apró mondatocska, szerényen meghúzódva a bet?k és számok tengerében, valósággal ott rebeg egy halk sóhajjal felér? kis foszlány, rögtön idézem, és könnyen belátják, hogy ma meg kellett írnom ezt a cikket.

A románok 36 százaléka szerint a magyarok összetartók.

Nem állítom, hogy Trianon felülvizsgálata megkezd?dött, de tény, hogy ha minden harmadik román elismer?en csettint a legendás magyar összetartásra, joggal reménykedhetünk. Akad egy másik harmad nyilván, ?k talán enyhén összetartónak látnak minket, a maradék viszont szóra sem érdemes, nincsenek, nem léteznek, az orrukig nem látnak el.

Fontos persze, hogy a képzeletbeli román – a toleráns, szelíd és b?kez? nemzet fia – milyen körülmények között tapasztalja meg az összetartó magyar közösség erejét. Vegyünk egy közéleti példát. Bukarestben járunk, a Cotroceni-palotától nem messze, egy úriemberekre szabott becsületsüllyeszt?ben képvisel?k, szenátorok iszogatnak. Fogy a cujka, emelkedik a hangulat. Ekkor az egyik regáti politikus csak úgy, foghegyr?l, kiböki:

„Az a T?kés László… Elszakítaná Erdélyt, a kurafi!” (románul jobbat is tudnék, de nem írhatom le, maradjunk a szalontársalgásnál…) A magyarság szerencséjére a társaságban Borbély László is ott iszogat, két büntet?eljárás között éppen van egy kis szabad ideje. Felugrik az RMDSZ-színtársulat alapító tagja, és pulykavörös arccal kikéri magának ezt a hangnemet. „Vegyék tudomásul, hogy egyetlen magyar honfitársamat sem gyalázhatják

büntetlenül!”

Borbély jobbra, viharosan el, a románok pedig összenéznek. Összetartó nép ez a magyar, hiába. Már a cujka sem csúszik olyan jól, hogy is csúszna, amikor a honvédek már a jöv? szerdán bevehetik Kolozsvárt.
Elképzelek egy másik esetet. Bemegy a csíki bácsi a budapesti éjjel-nappaliba. Kér egy bevásárlókosarat, de ekkor az eladó, mintha bolha csípte volna meg, feleszmél. „Csíkból tetszett jönni, ugye?” „Onnan, kedveském, onnan.” „Az isten áldja meg – fordul felé az eladó – Azonnal megismertem a kiejtésér?l. Tetszik tudni, az ember itt munka közben megfigyeli a különböz? nyelvjárásokat. A férjemmel nagyon sokat járunk Erdélybe, és amikor magukat lerománozzák itt nálunk, bennem mintha kést forgatnának meg, komolyan beszélek. Tessék vinni bármit, ma nem kell fizetni. Tartozunk ezzel december 5-ért, az országos szégyenért.”

Két évtizede azt hallgatom erdélyi barátaimtól, hogy a románok – álljanak bármelyik politikai oldalon – rendkívül összetartók. Egymással persze s?r?n vitatkoznak, de ha a magyarokat kell megtaposni, akkor bezzeg együtt lendítik a lábukat.

Mostantól két összetartó nép is él a Kárpátok karéjában. Legalábbis kölcsönösen azt gondoljuk a másikról, és van az úgy, hogy a hit er?sebb a bizonyosságnál.

Már csak két apróság maradt hátra, igazán csekélység, restellem is szóba hozni. Az egyik, hogy ideje volna elkezdeni érdemben is a magyar összetartozást, hogy ne okozzunk csalódást újdonsült uniós, NATO- és stratégiai szövetségesünknek. A másik még ennél is fontosabb: kezdjük el terjeszteni, hogy nincs széthúzásra termettebb nép a szlováknál. Valamire csak jó lesz a híresztelés.
Mindenesetre most nem szívesen lennék a szlovákok helyében.
Szentesi Zöldi László - magyarhirlap.hu

Ajánló